

VESSZŐS BALÁZS TANÉVEM EGERBEN

Kedves egri barátaim meghívására 2005-től sok éven keresztül szinte havi rendszerességgel töltöttem hétvégéimet Egerben. Nagyon megszerettem a várost, az itt élő embereket, az épületeket, összességében azt az egyedi légkört, amelyet más városokban nem tapasztalhattam. Elmondhatom, hogy az elmúlt pár évben is évente többször járok a számomra legkedvesebb magyar városba. Az egri vár, kiállítások, múzeumok, koncertek, parkok, kertek, éttermek, pincék, kocsmák, baráti beszélgetések, késő nyári séták, őszi jótekonysági kutya-kiállítások, az Eger-patak takarítása és megannyi aktív pihenéssel eltöltött idő után egy sokáig megmagyarázhatatlan dolog hiányzott Egerből.

Hosszas töprengés után rájöttem: a Líceum méltán impozáns épülete volt az egyetlen olyan hely, amelyhez néhány forgatási gyakorlat és koncert kivételével nem fűződött emlékem. 2010-ben elhatároztam, hogy a meglévő debreceni kommunikáció szakos bölcsész végzettségemhez Eger főiskoláján tanári végzettséget szerzek kommunikációtanári szakon. A sikeres felvételi elbeszélgetés ellenére szeptemberben nem kezdtem el tanulmányaimat, arra gondoltam, hogy a szabad hétvégéimet a tanórák és a konzultációk helyett inkább pihenéssel töltöm akár Egerben, akár máshol. Természetesen utólag megbántam, és három évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy 2013-ban újra jelentkezsek. Felvettek és szeptemberben elkezdtem a képzést. Kezdetben az a gondolat járt a fejemben, hogy jól tettem-e, hogy újból iskolapadba ülök. Ez a gondolat az első bevezető konzultáción, amelyet Varga Gyula tanár úr tartott, hirtelen elillant.

Minden egyes órán részt vettem, akár Varga tanár úr, akár Hulyák-Tomesz Tímea tanárnő tartotta azokat. Kifejezetten hasznos tudást kaptunk a képzés során: a debreceni erősen elméleti alapokon nyugvó kommunikációtudományi képzést a lehető legmegfelelőbb módon építette tovább az egri kommunikációtanári szak. Az egri tanulmányok megkezdését alátámasztotta az akkor éppen fennálló oktatáspolitikai alapelv is, hogy minden tantárgyat csak szakos ellátottsággal lehet tanítani, így továbbra sem volt kérdés a kommunikációtanári szak elvégzése.

Tanár úr irányításával a kommunikáció tanításának módszertana tantárgy keretein belül bepillantást nyertünk az általános és középiskolai tanulók kommunikációs készségének fejlesztésébe, tudatosodott bennünk a kommunikációs tantárgy szükségessége és felkészítést kaptunk a „rettegett” mikrotanítás apró mozzanatainak megtervezésére és megtartására. Házi dolgozatként óraterve-

zetet kellett készítenünk a tanár úr által megadott szempontok és irányelvek alapján: olyan vezérfonalat nyújtott át az óratervezet előkészületeinek megbeszélésekor, amely által hatékonyan és könnyűszerrel tudtunk bármilyen témára óratervezetet készíteni. Az elsajátított minta alapján mind a mai napig így készülnek óratervezeteim, sőt néhány kollégám is átvette az Egerből hozott óratervezet sablonját.

A kommunikáció interdiszciplináris kapcsolatai című tantárgy konzultációi során tanár úr rávilágított a kommunikációtudomány szerteágazó területeire, kifejezetten azokra a speciális elméleti megközelítésekre, amelyeket a mindennapos tanítási gyakorlati munka során bevonhatunk a tanórákra való felkészülésbe. A tantárgy során a kommunikációkutatás területeinek megismerése és a kommunikációs kompetencia elemeinek megvitatása, valamint a kommunikációs készségfejlesztés lehetőségei ezernyi vonulatának bemutatása után tanár úr a kommunikációkutatás egy napjainkban meghatározó területére irányította figyelmemet: az interkulturális kommunikációra, amely számtalan apró, de rendkívül színes és szerteágazó részterületet és kutatási célt foglal magába. Ettől a ponttól nem volt megállás: az interkulturális kommunikációhoz kapcsolódó a tanulók nonverbális kommunikációját fejlesztő témát dolgoztam fel az iskolai tanítási gyakorlaton. Tanár úr jóváhagyásával házi dolgozatként a nyelvtanítás kereteire alapozva az interkulturális kommunikációs kompetencia szakirodalmát kutattam fel, majd ez lett a témám a Tudatosság a kommunikációban konferencián is 2014 májusában. A konferencián való részvétel hozzájárult ahhoz, hogy hallgatótársaimmal együtt kipróbálhassam, milyen egy témából felkészülni, kutatást végezni és az eredményekről kisebb-nagyobb szakmai közönség előtt beszámolni. Nagy kihívást jelentett ez akkor számomra, természetesen azóta is izgalommal tölt el egy-egy konferencián való megjelenés és előadás tartása. Egerben, Varga tanár úr irányításával kezdődött (és tart azóta is) a kultúraközi kommunikációhoz fűződő munkám: tanár úr javaslatára és meghívására lehetőségem volt részt venni 2015 őszén az Egerben évente megrendezésre kerülő Semiotica Agriensis konferencián, és az ő felhívására jutottam el a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetemen szervezett A nyelv közösségi perspektívája konferenciára. Az egri szemiotikai konferencián ismerkedtem meg Balázs Géza professzor úrral, akinek doktorandusz hallgatója lettem az Eötvös Loránd Tudományegyetem Nyelvtudományi Doktori Iskolájának interkulturális nyelvészet programján.

A kommunikációtanári szakon folytatott tanulmányaim során Varga Gyula tanár úr nagy és felelősségteljes úton indított el; egy olyan úton, amely a mindennapi munkámat meghatározza. Számomra az Egerben töltött tanév sokkal többet jelent, mint egy újabb oklevél, egy újabb szakképzettség megszerzése:

olyan szakmai ismereteket és nyiladozó kapcsolatrendszeret tárt elém, amellyel tudatosan gazdálkodva további életemben ezernyi teendőm lesz.

William Arthur Ward amerikai író tanárokról szóló gondolata négy csoportba sorolja a tanárokat:

The mediocre teacher tells.

The good teacher explains.

The superior teacher demonstrates.

The great teacher inspires.

Varga Gyula tanár úr azon tanárok közé tartozik, akik nemcsak elmondják, elmagyarázzák, bemutatják az elsajátítandó tananyagot, hanem akik valóban ösztönzik hallgatóikat, akik arra buzdítják tanítványaikat, hogy a tanulás folyamata a záróvizsgával nem érhet véget, tovább kell haladni a kijelölt úton. Engem olyan útravalóval látott el, amely tovább életemet meghatározza és időről-időre újabb és újabb kihívások elé állít.

Tanár úrral évente általában kétszer találkozunk, s talán nem túlzás kijelenteni, hogy az egykori tanáromra mesterként tekintek, aki a szakmai tanácsai és észrevételei mellett igazi egri barátként magánéleti tanácsokkal is ellát.

Drága Tanár Úr!

Köszönöm az egri tanévet! Köszönöm az elmúlt évek során kapott lehetőségeket! Köszönöm a tengernyi jó tanácsot!

Vesszős Balázs